

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 464/2024-74

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], narodeného [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JANÍČEK LEGAL s. r. o., Kominárska 2,4, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaniach sp. zn. BA-2S/335/2021 a sp. zn. BA-4Sa/11/2022 takto

r o z h o d o l :

- Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaniach sp. zn. BA-2S/335/2021 a sp. zn. BA-4Sa/11/2022 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Správnemu súdu v Bratislave **prikazuje** v konaní sp. zn. BA-2S/335/2021 **konať** bez zbytočných prietahov.
- Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie **4 500 eur**, ktoré **je** Správny súd v Bratislave **povinný** zaplatiť jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Správny súd v Bratislave **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **530,86 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 464/2024-51 z 5. septembra 2024 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa doručенú ústavnému súdu 1. augusta 2023 v rozsahu, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaniach uvedených v záhlaví tohto nálezu. Tiež navrhuje prikázať správnemu súdu konať bez zbytočných prietahov, priznať mu finančné zadosťučinenie po 23 500 eur od správneho súdu a napokon mu priznať náhradu trov konania 530,86 eur s DPH.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je, že 29. decembra 1992 si právny predchodca sťažovateľa – [REDAKOVANÉ] – uplatnil reštitučný nárok podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „reštitučný zákon“) a sťažovateľ ako reštituent sa nevie domôcť svojich práv v zmysle reštitučného zákona, ktoré nadobudol ako dedič od 17. októbra 2010 podľa osvedčenia o dedičstve č. D not171/2010 z 21. januára 2011 vydaného notárkou JUDr. Alžbetou Podhorskou, súdnou komisárkou poverenou Okresným súdom Poprad v konaní sp. zn. 6D/251/2010.

3. Obvodný pozemkový úrad v Kežmarku (ďalej len „OPÚ KK“) vydal rozhodnutie č. k. 2012/1161-4-ME z 8. júna 2012, ktorým priznal sťažovateľovi nárok na vydanie nehnuteľností označených vo výrokovvej časti (ďalej len „vydané pozemky“). Právoplatnosť nadobudlo 11. júla 2012.

4. Následne OPÚ KK vydal rozhodnutie č. k. 2012/1160-1-ME z 22. júna 2012, ktorým priznal sťažovateľovi postavenie závetného dediča oprávnenej osoby (výrok I); rozhodol, že sťažovateľovi nemožno navrátiť vlastnícke právo k pozemkom v katastrálnom území Stará Lesná v rozsahu, ako je vymedzený (výrok II); priznal sťažovateľovi náhradu za nehnuteľnosti, ktoré nebolo možné vydať s poukazom na § 11 ods. 2 v spojení s § 16 ods. 1 reštitučného zákona (výrok III) prostredníctvom Slovenského pozemkového fondu (ďalej len „SPF“). Reštitučný nárok právneho predchodcu sťažovateľa vyhodnotil ako opodstatnený a náhrada, ktorá mala byť sťažovateľovi poskytnutá, predstavuje jeho časť. Rozhodnutie OPÚ KK č. 2 nadobudlo právoplatnosť 23. júla 2012 a toto konanie možno označiť ako „*konanie Stará Lesná*“.

5. V poradí tretie rozhodnutie bolo vydané Obvodným pozemkovým úradom Poprad (ďalej len „OPÚ PP“) č. k. 2013/498/487-RV z 23. mája 2013 (ďalej len „rozhodnutie OPÚ PP“, prípadne „konanie Tatranská Lomnica“). Toto rozhodnutie potvrdzuje, že o reštitúcii nebolo rozhodnuté v celistvosti. Výrok II konštatuje prekážku priznania v zmysle § 11 reštitučného zákona (vodná plocha). Výrok III sťažovateľovi priznáva náhradu. Výrok IV uvádza, že o ostatných nárokoch sťažovateľa (o vydanie nehnuteľností v držbe inej povinnej osoby) sa rozhodne samostatným rozhodnutím, ktoré nebolo doteraz vydané.

6. Na základe priznanej náhrady rozhodnutím OPÚ KK č. 2 si sťažovateľ v priebehu roka 2012 uplatnil na SPF svoj nárok podľa § 16 a nasl. reštitučného zákona. SPF s ním však odmietol konať a dokonca mu odmietol podacou pečiatkou potvrdiť uplatnený nárok na výzve v zmysle § 16 ods. 3 reštitučného zákona.

7. Rozhodnutím OÚ Kežmarok, Pozemkového a lesného odboru pod č. k. P/2013/413-88-ME z 21. októbra 2013 (ďalej len „rozhodnutie OÚ KK – obnova konania“) bola nariadená obnova konania vo veci rozhodnutia OPÚ KK č. 1 a rozhodnutia OPÚ KK č. 2. Dôvodom bolo, že podanie, ktorým bol 29. decembra 1992 uplatnený reštitučný nárok, nespĺňa všetky podstatné náležitosti podľa § 19 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“).

8. V nadväznosti na rozhodnutie OÚ KK – obnova konania boli následne vydané rozhodnutia OÚ KK, ktorými boli vydané predbežné opatrenia spočívajúce v zákaze nakladania s vydanými pozemkami pod č. k. P/2013/413-89-ME z 13. novembra 2013 a č. k. P/2013/413-97-ME z 27. novembra 2013 (ďalej len „predbežné opatrenia“).

9. Sťažovateľ sa odvolaním z 21. novembra 2013 domáhal zrušenia rozhodnutia OÚ KK – obnova konania a Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov (ďalej len „OÚ PO-OOP“) rozhodnutím č. k. OÚ-PO-OOP4-AA/20114/02535-08-DRA z 3. novembra 2014 (ďalej len „rozhodnutie OÚ PO-OOP“) mu v druhom stupni vyhovel a rozhodnutie OÚ KK – obnova konania zrušil a vec vrátil OÚ KK na ďalšie konanie. V dôsledku toho sa rozhodnutie OPÚ KK č. 1 a č. 2 stali opäťovne právoplatnými 3. novembra 2014 a okamihom ich právoplatnosti začala plynúť nová lehota na uplatnenie nároku podľa § 16 ods. 3 reštitučného zákona.

10. Sťažovateľ na SPF svoj nárok uplatnil opäťovne 27. novembra 2013 v rámci konania č. k. PP/2013/01010-RO31 (ďalej len „spis 2013 č. 2“). Aj o tomto uplatnení SPF odmietol konať, pretože v danom čase bola nariadená obnova konania a zároveň na sťažovateľa dopadali účinky predbežných opatrení. Rovnako pristupoval SPF aj k výzve sťažovateľa, ktorú zaevidoval 20. októbra 2014 pod č. k. SPFS/2014/25122 (ďalej len „spis 2014“).

11. Od výsledku konaní pred OÚ KK závisí postup SPF, pričom obe tvoria konanie Stará Lesná. O vydaní pozemkov v oblasti Stará Lesná, prípadne náhrady, sa viedlo paralelne konanie pred OÚ KK aj SPF, pričom majú oba subjekty iné čiastkové úlohy.

12. OÚ KK vydal v novom konaní rozhodnutie č. k. OU-KK-PLO-2015/000505-034-ME z 31. marca 2015 (ďalej len „rozhodnutie OÚ KK č. 3“), ktorým bol reštitučný nárok sťažovateľa ako celok odmietnutý. Krajský súd v Prešove toto rozhodnutie OÚ KK č. 3 potvrdil svojím rozsudkom sp. zn. 2Sp/32/2015 z 30. októbra 2015 (ďalej len „rozsudok KS PO“).

13. Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 7Sžr/20/2016 z 27. septembra 2017 (ďalej len „rozsudok najvyššieho súdu“) rozsudok KS PO zmenil a vec vrátil OÚ KK na ďalšie konanie.

14. Následne sťažovateľ adresoval SPF už v poradí piatu výzvu na priznanie náhrady z 21. apríla 2017, ktorej však dosiaľ nebolo vyhovené.

15. OÚ KK 14. augusta 2017 vydal rozhodnutie č. k. OU-KK-PLO-2017/491-60-GJ (ďalej len „rozhodnutie OÚ KK – znalec č. 1“), ktorým ustanovil znalca Ing. Jána Trebuňu.

16. OÚ KK rovnako 14. augusta 2017 vydal aj rozhodnutie č. k. OU-KK-PLO-2017/491-61-GJ (ďalej len „rozhodnutie OÚ KK – znalec č. 2“), ktorým ustanovil znalca Ing. Jána Mazureka.

17. Rozhodnutia OÚ KK – znalec č. 1 a č. 2 tak jednoznačne potvrdzujú sťažovateľov nárok na nevydané pozemky priznané ešte rozhodnutím OPÚ KK č. 2 z roku 2012, ktorým OÚ KK potvrdil uplatnenie sťažovateľovho nároku aj na nevydané pozemky. V čase ustanovenia znalcov tak nebol sporný nárok sťažovateľa, ale iba jeho výška.

18. SPF uzatvoril so znalcom Trebuňom zmluvu o dielo 5. februára 2018 a viedol vo veci spis č. SPFS/2018/01435, ktorý bol v roku 2020 prečíslovaný na č. SPFS/85643/2020/RO-31. SPF uzatvoril so znalcom Mazurekom zmluvu o dielo 9. februára 2018 a viedol vo veci aj spis č. SPFS/2018/03747.

19. Rozhodnutie OÚ KK č. k. OU-KK-PLO-20185/519-81-GJ z 3. mája 2018 (ďalej len „rozhodnutie OÚ KK – zastavenie obnovy konania“) nemalo žiaden vplyv na povinnosť OÚ KK a SPF vo veci Stará Lesná ďalej konať. OÚ KK následne vydal 23. mája 2018 rozhodnutie č. k. OU-KK-PLO-2018/519-82-GJ a rozhodnutie č. k. OÚ-KK-PLO-2018/519-83-GJ, ktorými zrušil predbežné opatrenia.

20. OÚ KK vydal 26. februára 2019 rozhodnutie č. k. OU-KK-PLO12019-711-020-SCHM, ktorým schválil projekt pozemkových úprav v katastrálnom území Stará Lesná a tiež rozhodnutie č. k. OU-KK-PLO-2019/000520-482KG z 13. augusta 2019, ktorým schválil vykonanie projektu pozemkových úprav v katastrálnom území Stará Lesná, obec Stará Lesná, okres Kežmarok. Proti týmto rozhodnutiam bola podaná správna žaloba o preskúmanie ich zákonnosti. Časť z konania sp. zn. 1S/61/2019 vylúčil KS PO na samostatné konanie pod sp. zn. 1S/1/2020. V týchto konaniach rozhodol KS PO v neprospech sťažovateľa, ktorý podal kasačné sťažnosti najvyššiemu súdu, o ktorých nebolo dodnes rozhodnuté a boli postúpené Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“).

21. SPF doručil sťažovateľovi oznámenie o preklúzii nároku podľa reštitučného zákona s č. k. SPF Z141646/2020 z 13. októbra 2020, keďže SPF bol toho názoru, že právo priznané rozhodnutím OPÚ KK č. 2 sa prekludovalo.

22. Uvedené oznámenie SPF sťažovateľ napadol všeobecnou správnu žalobou z 19. novembra 2020 (ďalej ako „všeobecná správna žaloba“) podľa § 177 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“). Z opatrnosti ho však napadol aj žalobou z 23. novembra 2020 pre iný zásah orgánu verejnej správy podľa § 252 a nasl. SSP (ďalej ako „žaloba – iný zásah“). Pred KS PO bola všeobecnej správnej žalobe pridelená sp. zn. 3S/6/2020 a žalobe – iný zásah sp. zn. 5Sa/3/2020. V dôsledku legislatívnych zmien agenda správneho súdnictva prešla z KS PO na Správny súd v Košiciach. O prejudiciálnej otázke, ktorá určí, o ktorej z týchto dvoch žalôb je možné konať, dosiaľ nebolo rozhodnuté.

23. Vzhľadom na obsahové aj formálne nedostatky oznámenia SPF sa sťažovateľ 23. novembra 2020 obrátil podnetom na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, netrestný odbor (ďalej aj „GP SR“), aby preskúmala zákonnosť oznámenia SPF. Sťažovateľ považuje za nejednoznačné, či ide o rozhodnutie podľa správneho poriadku alebo iný zásah orgánu verejnej správy.

24. GP SR zaslala sťažovateľovi upovedomenie o spôsobe vybavenia podnetu, ktorým ho ako nedôvodný odložila. Uviedla, že *„Nakoľko Slovenský pozemkový fond nemá v zmysle zákona o prokuratúre povahu orgánu verejnej správy, nemôže byť zákonnosť jeho právnych aktov a postupu (vrátane nečinnosti) preskúmaná v rámci výkonu netrestného dozoru prokuratúry.“*. Ani GP SR však neodpovedala na to, či zo strany SPF ide o rozhodnutie podľa Správneho poriadku alebo iný zásah orgánu verejnej správy.

25. Po vyjadrení SPF k všeobecnej správnej žalobe a replike sťažovateľa došlo k postúpeniu veci sp. zn. 3S/6/2020 na Krajský súd v Bratislave, kde bol doručený 1. decembra 2021 (ďalej len „KS BA“), a to uznesením KS PO zo 14. októbra 2021. Na KS BA mu bola pridelená nová sp. zn. 2S/335/2021.

26. Rovnako kvôli miestnej príslušnosti došlo aj k postúpeniu žaloby – iný zásah sp. zn. 5Sa/3/2020 uznesením KS PO z 27. januára 2022, ktorej bola tiež pridelená nová sp. zn. 4Sa/11/2022.

27. V dôsledku legislatívnych zmien došlo od 1. júna 2023 k presunu vecnej príslušnosti oboch žalôb z KS BA na správny súd. Konanie o všeobecnej správnej žalobe prebieha pod sp. zn. BA-2S/335/2021 a konanie o žalobe – iný zásah pod sp. zn. BA-4Sa/11/2022.

28. Ústavný súd prijal ústavnú sťažnosť vo vzťahu k dvom prebiehajúcim konaniam správneho súdu. Sťažovateľ však žiada zohľadniť aj predchádzajúce konania pred OÚ Kežmarok, OÚ Prešov, SPF, Správnym súdom v Košiciach (pôvodne Krajským súdom v Prešove), Správnym súdom v Bratislave (pôvodne Krajským súdom v Bratislave) a najvyšším súdom, ktoré mali svojím trvaním prispieť k dĺžke konania ako celku, v rámci ktorého sa sťažovateľ snaží o priznanie náhrady za pozemky, ktoré mu v rámci reštitúcie nie je možné vydať.

II.

29. Správny súd má byť v napadnutých konaniach pasívny napriek tomu, že ide o dlhoročnú snahu sťažovateľa domôcť sa svojich práv, počnúc správnymi orgánmi rôznych stupňov a vecných príslušností.

III.

III.1. Vyjadrenie správneho súdu:

30. Správny súd vo svojom vyjadrení z 20. septembra 2024 uvádza, že v zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z. z. prešiel výkon súdnictva od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na správny súd. Z tohto dôvodu sú obe napadnuté konania pôvodne vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S/335/2021 a sp. zn. 4Sa/11/2022 vedené už na správnom súde pod sp. zn. BA-2S/335/2021 a sp. zn. BA-4Sa/11/2022.

31. Zákonný sudca v konaní sp. zn. BA-2S/335/2021 JUDr. Róbert Jakubáč, PhD., predložil 17. septembra 2024 svoje vyjadrenie a zoznam úkonov, kde uviedol, že v zmysle už uvedeného prechodu správnej agendy a podľa Rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení dodatku č. 1 účinného od 1. júna 2023 bola daná vec pridelená senátu 6S dňa 7. júna 2023 a jemu ako sudcovi spravodajcovi odovzdaná 29. júna 2023. Zoznam úkonov je nasledovný:

- 19. 11. 2020 správna žaloba doručená Krajskému súdu v Prešove,
- 11. 1. 2021 výzva na úhradu súdneho poplatku,
- 27. 1. 2021 záznam o zložení súdneho poplatku,
- 6. 5. 2021 výzva žalovanému na vyjadrenie k žalobe a predloženie administratívneho spisu,
- 8. 7. 2021 doručenie vyjadrenia žalovaného k správnej žalobe Krajskému súdu v Prešove,
- 19. 7. 2021 zaslanie vyjadrenia žalovaného sťažovateľovi,
- 13. 8. 2021 doručenie repliky sťažovateľa Krajskému súdu v Prešove,
- 14. 10. 2021 uznesenie Krajského súdu v Prešove o postúpení veci Krajskému súdu v Bratislave,
- 1. 12. 2021 doručenie súdneho spisu Krajskému súdu v Bratislave,
- 9. 6. 2023 doručenie námietky zaujatosti vznesenej sťažovateľom Krajskému súdu v Bratislave,
- 29. 6. 2023 rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky o námietke zaujatosti,
- 20. 12. 2023 zaslanie repliky sťažovateľa žalovanému,

- 23. 1. 2024 doručenie dupliky správneho súdu,
- 24. 1. 2024 zaslanie dupliky sťažovateľovi na vedomie.

32. K priebehu daného konania sudca spravodajca uviedol, že v súdnom oddelení 6S je momentálne 985 vecí, pričom daný senát pracoval v zložení 2 stálych členov a zastupujúcej predsedníčky počas obdobia takmer 1 roka (od 1. júna 2023). Medzi prerozdelenými spismi boli aj také, ktoré bolo potrebné vybavovať prednostne, keďže žaloby zahŕňali odkladný účinok. Zároveň pri nariadení pojednávania alebo termínov verejných vyhlásení rozsudkov mali prednosť veci, ktoré napadli časovo skôr alebo boli v systéme sledovania. Danej veci aj v súčasnosti predchádzajú iné, skôr napadnuté veci.

33. Zákonná sudkyňa v konaní sp. zn. BA-4Sa/11/2022 JUDr. Zuzana Korčeková predložila 17. septembra 2024 svoje vyjadrenie a zoznam úkonov, v zmysle už uvedeného prechodu správnej agendy a podľa Rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení dodatkov č. 1 – 4. Zoznam úkonov je nasledovný:

- 23. 11. 2020 doručená žaloba na Krajský súd v Prešove,
- 11. 1. 2021 výzva Krajského súdu v Prešove na zaplatenie súdneho poplatku (doručená sťažovateľovi 22. 1. 2021),
- 27. 1. 2021 súdny poplatok zaplatený,
- 27. 1. 2022 uznesenie Krajského súdu v Prešove o postúpení veci Krajskému súdu v Bratislave,
- 28. 2. 2022 vec pridelená sudkyňi JUDr. Zuzane Širokej,
- 13. 6. 2022 vec pridelená sudcovi Mgr. Mariánovi Degmanovi,
- 15. 6. 2022 na základe dodatku č. 7 Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2022 sudkyňa JUDr. Valéria Žiliaková,
- 3. 4. 2023 vec pridelená sudkyňi JUDr. Blanke Malichovej,
- 25. 5. 2023 Krajskému súdu v Bratislave doručené odvolanie plnomocenstva z 27. 1. 2023 a oznámenie o prevzatí zastupovania sťažovateľa z 25. 5. 2023,
- 19. 6. 2023 nahliadol do spisu PZ sťažovateľa,
- 9. 11. 2023 dopyt správneho súdu na Krajský súd v Prešove ohľadne konania sp. zn. 3S/6/2020 vedeného na Krajskom súde v Prešove,
- 10. 11. 2023 správneho súdu doručená odpoveď,
- 14. 11. 2023 až 15. 11. 2023 správny súd sa oboznámil s obsahom spisu sp. zn. BA-2S/325/2021 (odporca mal zrejme na mysli sp. zn. BA-2S/335/2021) a vyhotovil z neho kópie,
- 23. 1. 2024 správneho súdu doručené poverenie na zastupovanie žalovaného v súdnom konaní,
- 25. 1. 2024 nahliadol do spisu PZ žalovaného,
- uznesením z 12. 6. 2024 konanie prerušené.

34. K priebehu daného konania zákonná sudkyňa uviedla, že došlo viackrát k zmene zákonného sudcu. V zmysle § 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov z Krajského súdu v Bratislave na správny súd, ktorý začal účinnosť 1. júna 2023. Vec jej bola pridelená náhodným výberom 2. júna 2023. Spis jej bol predložený 19. júna 2023. Ide tu o žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy, ktorú nemožno vyhodnotiť ako menej zložitú. Samosudca na správnom súde zároveň okrem preskúmavania tohto typu žalôb preskúmava aj žaloby v sociálnych veciach, žaloby vo veciach azylu, zaistenia, administratívneho vyhostenia, proti nečinnosti orgánov verejnej správy a žaloby správneho trestania voči rozhodnutiam a opatreniam o priestupku (podané

do 30. 6. 2023). Pritom vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia sú stanovené prísne lehoty na vydanie procesných, ako aj meritórnych rozhodnutí. Keďže takýchto žalôb môže napadnúť viac v krátkom časovom horizonte, je potrebné to zohľadniť. Zároveň správny súd prejednáva žaloby v sociálnych veciach, ktorých predmet konania je citlivý, ako aj žaloby o nečinnosti orgánu verejnej správy, ktoré neznesú odklad najmä v dôsledku mesiacov až rokov trvajúcej nečinnosti orgánu verejnej správy. Taktiež v správnom súdnom konaní sudca pracuje s neporovnateľne širším rozsahom osobitných právnych predpisov z rôznych oblastí. Vec bola zákonnej sudkyňi pridelená 2. 6. 2023 spolu s cca 300 spismi a spustený nový nápad. Preto prednostne vybavuje prioritné veci s lehotou (zaistenia, žaloby vo veciach azylu, žaloby s odkladným účinkom), tzv. sledované spisy a veci so skorším dátumom nápadu (2019 a staršie). Preto zatiaľ nebolo objektívne možné pristúpiť k rozhodnutiu sťažovateľovej veci. Správny súd je v neposlednom rade nedostatočne personálne obsadený, či už ide o sudcov alebo iný personál (najmä VSÚ). K možným priet'ahom na Krajskom súde v Prešove, prípadne Krajskom súde v Bratislave sa z logických dôvodov nevedela vyjadriť. Sám sťažovateľ žalobu podal „z opatrnosti“ (popri všeobecnej správnej žalobe) a navrhol, aby príslušný súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o všeobecnej správnej žalobe sp. zn. BA-2S/353/2021 (odporca mal zrejme na mysli sp. zn. BA-2S/335/2021, pozn.). O tomto jeho návrhu sa síce nerozhodlo hneď z už uvedených dôvodov prednostných vecí, ale pretože sám navrhol toto prerušenie konania, nemôže v súčasnosti dochádzať k priet'ahom v danom konaní.

35. Predsedníčka správneho súdu k už uvedenému dodala, že sa s opisom náročnosti agendy stotožňuje a žiada o jeho zohľadnenie. Správny súd má momentálne z 44 miest sudcov obsadených len 33, z toho 30 aktívnych. K 1. júnu 2023 správny súd prevzal 5766 nerozhodnutých vecí z už uvedených 3 krajských súdov v zmysle už spomenutých legislatívnych zmien. Napokon správny súd netrvá na ústnom prejednaní veci.

III.2. Replika sťažovateľa:

36. Sťažovateľ vo svojej replike z 8. októbra 2024 žiada, aby bola na jeho vec aplikovaná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a ústavného súdu, v zmysle ktorej by sa administratívne a súdne konanie malo posudzovať ako jeden celok, čo by malo následne ovplyvniť výšku finančného zadosťučinenia. Ako príklad uvádza nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 518/2021 zo 16. februára 2022: „*V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že konštrukcia ústavnej sťažnosti zo strany sťažovateľa (napáda všetky fázy konania, označil ako porušovateľov všetky dotknuté orgány a súdy a žiada preskúmať celkovú dĺžku konania z hľadiska záruk čl. 6 ods. 1 dohovoru, pozn.) ústavnému súdu umožňuje posúdiť celkovú dĺžku konania. Ústavný súd preto posúdil vo svetle judikatúry ESLP konanie ako celok z hľadisk garantovaných čl. 6 ods. 1 dohovoru a prihliadol na dĺžku konania pred všeobecnými súdmi, ako aj dĺžku predchádzajúcich konaní vedených administratívnymi orgánmi.*“ Ďalej nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 667/2022 zo 7. februára 2023: „*Pri rozhodnutí o výške finančného zadosťučinenia bolo prihliadnuté na celkovú dĺžku konania, ktorá sa vrátane rozhodovania ministerstva blíži k štyrom rokom, a na to, že sťažovateľ k predĺženiu konania žiadnym spôsobom neprispel.*“ Nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 471/2023 z 23. novembra 2023: „*Ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní veci naznačil posúdenie celkovej dĺžky konania vrátane jej administratívnej fázy (rozsudok ESLP z 31. augusta 2018 vo veci Balogh a ďalší proti SR – sťažnosť č. 35142/15 a rozsudok ESLP z 31. augusta 2018*

vo veci Engelhardt proti SR – sťažnosť č. 12085/16, aj nález ústavného súdu III. ÚS 509/2021, III. 304/2023). Konanie vrátane administratívnej fázy prebieha viac ako šesť rokov.“ Nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 330/2024 z 27. augusta 2027 : „Pri posudzovaní celkovej dĺžky konania ústavný súd zohľadnil v zmysle judikatúry ESLP (rozsudok z 24. septembra 2020 vo veci Perhács proti SR – sťažnosť č. 59327/19, rozsudok Balogh a ďalší proti SR – sťažnosť č. 35142/15) taktiež dĺžku predchádzajúceho administratívneho konania (v trvaní 3 mesiacov) vedeného Eximbankou... Ústavný súd tak konštatuje, že celková dĺžka rozhodovania o žiadosti sťažovateľa vo veci slobodného prístupu k informáciám je ku dňu rozhodovania ústavného súdu viac ako 3 roky (od podania žiadosti o sprístupnenie 17. mája 2021, pozn.), čo je prima facie ústavne neudržateľné a neprimerané predmetu konania.“

37. Napadnuté konania pred správnym súdom súvisia s konaniami SPF a týkajú sa vydania náhrad za nehnuteľnosti, pri ktorých nemožno navrátiť vlastníctvo sťažovateľovi. Administratívne aj súdne konanie trvá už viac ako 12 rokov. Rovnako aj konania OÚ KK a iných správnych orgánov súvisia s napadnutými konaniami pred správnym súdom, pretože ich predmetom je vydanie náhrad za nehnuteľnosti, pri ktorých nemožno navrátiť vlastníctvo sťažovateľovi.

38. Vzhľadom na už uvedené sťažovateľ žiada ústavný súd, aby neposudzoval napadnuté konania pred správnym súdom izolovane, ale spolu s konaniami pred Krajským súdom v Prešove (voči ktorým sťažnosť predsedovi súdu bola vyhodnotená ako dôvodná) a zároveň súvisia s konaniami pred správnym súdom (nejde o samostatné konania). Zároveň žiada zohľadniť dĺžku konaní pred SPF, OÚ KK a ostatnými správnymi orgánmi, čo zodpovedá judikatúre ústavného súdu a ESLP. Preto sťažovateľ žiada, aby bolo pri priznaní finančného zadosťučinenia zohľadnené, že ani po 12 rokoch od rozhodnutia mu neboli vyplatené žiadne náhrady za nehnuteľnosti, pri ktorých nemožno vrátiť vlastníctvo. Toto konanie začalo pred OÚ KK a pokračovalo pred SPF, Krajským súdom v Prešove a v súčasnosti viazne na správnom súde.

IV.

39. Podstata námietok sťažovateľa súvisí s namietaným porušením jeho práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutých konaniach pred správnym súdom.

40. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. V obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07, III. ÚS 233/2022), čo umožňuje preskúmať ich namietané porušenie spoločne.

41. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Prihliada sa aj na význam konania pre účastníkov [(II. ÚS 32/02, IV. ÚS 465/2022), obdobne (rozsudok ESLP zo 16. 12. 2003 vo veci Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 58172/00, rozsudok z 30. 3. 2023 vo veci Roth Neved'alová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 50525/21)].

42. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku.

43. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

44. Povinnosť súdu konať bez prietáhov vyplýva i z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, ako aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo z § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

45. Vo veci sťažovateľa išlo o uplatňovanie si reštitučných práv pred správnymi orgánmi a následné správne žaloby voči správnym orgánom, čo možno označiť za bežnú agendu a nemožno konštatovať mimoriadnu zložitosť veci.

46. Ako uvádza sťažovateľ, z jeho strany nedochádzalo k mareniu priebehu konania ani administratívneho, ani súdneho a v priebehu každého konania bol maximálne súčinný.

47. Pokiaľ ide o postup administratívnych orgánov a súdov, tu ústavný súd konštatuje, že už fakt, že sťažovateľovi neboli po dobu viac ako 12 rokov od rozhodnutia vecne príslušných správnych orgánov vyplatené žiadne náhrady za nehnuteľnosti, pri ktorých nemožno vrátiť vlastníctvo, je dostatočným argumentom na konštatovanie prietáhov v konaní.

48. Sťažovateľ vo svojej replike žiada o posudzovanie administratívneho konania pred správnymi orgánmi a súdneho konania pred súdmi ako jedného celku tak, ako je to vnímané ním uvedenou judikatúrou ústavného súdu a ESLP. Ústavný súd tu dáva do pozornosti najmä rozsudok vo veci Balogh a ďalší proti Slovenskej republike z 31. augusta 2018, kde ESLP znovu zopakoval, že ak podľa vnútroštátneho právneho poriadku musí sťažovateľ predtým, ako sa obráti na súd, absolvovať administratívne konanie, konanie pred správnymi orgánmi sa bude započítavať pri počítaní celkovej dĺžky konania na účely čl. 6 dohovoru (pozri napríklad Kiurkchian proti Bulharsku, č. 44626/98, ods. 51, 24. 3. 2005). Obdobie, ktoré bolo podľa ESLP potrebné vziať do úvahy na účel čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak začalo v tejto veci uplatnením nároku na reštitúciu pozemku pred pozemkovým úradom. ESLP uviedol, že hoci je zmluvným štátom priznaná určitá miera voľnej úvahy ohľadom spôsobu, akým zabezpečia nápravu požadovanú čl. 13 a dodržia svoj zmluvný záväzok podľa tohto ustanovenia (pozri napríklad Kaya proti Turecku, 19. 2. 1998, ods. 106, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1), prostriedok nápravy (ústavná sťažnosť, pozn.) dostupný účastníkovi konania na vnútroštátnej úrovni na účel vznesenia námietky ohľadom dĺžky konania je „účinný“ v zmysle čl. 13 a čl. 35 ods. 1 dohovoru iba vtedy, ak je spôsobilý pokryť

všetky fázy napadnutého konania, a teda je potrebné pri rozhodovaní ústavného súdu rovnako ako pri rozhodovaní ESLP vziať do úvahy jeho celkovú dĺžku (pozri napríklad Počuča proti Chorvátsku, č. 38550/02, ods. 35, 29. 6. 2006 s ďalšími odkazmi). V tejto súvislosti ESLP zdôraznil osobitný charakter problematiky príliš dlhých konaní spočívajúci v tom, že konanie nepozostáva zo série statických udalostí, ale je jednou postupne sa vyvíjajúcou udalosťou, ktorej závažnosť v priebehu času postupne narastá. ESLP tiež konštatoval, že rozdelenie posudzovania dĺžky konania na jeho administratívnu fázu a súdnu fázu je ako také v rozpore s prístupom ESLP spočívajúcim v posudzovaní celkovej dĺžky konania (pozri Bako proti Slovenskej republike, č. 60227/00, 15. 3. 2005).

49. V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že konštrukcia ústavnej sťažnosti zo strany sťažovateľa (napáda všetky fázy konania, označil ako porušovateľov všetky dotknuté orgány a súdy a žiada preskúmať celkovú dĺžku konania z hľadiska záruk čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, pozn.) ústavnému súdu umožňuje posúdiť celkovú dĺžku konania. Ústavný súd preto posúdil vo svetle judikatúry ESLP konanie ako celok z hľadísk garantovaných čl. 6 ods. 1 dohovoru a prihliadol na dĺžku konania pred všeobecnými súdmi, ako aj dĺžku predchádzajúcich administratívnych konaní vedených správnymi orgánmi. Takto stanovená dĺžka rozhodovania v reštitučnej veci sťažovateľa je ku dňu rozhodovania ústavného súdu viac ako 12 rokov (od vydania rozhodnutia OPÚ KK č. k. 2012/1160-1-ME z 22. júna 2012), čo je *prima facie* ústavne neudržateľné a neprimerané predmetu konania.

50. V konaní sp. zn. BA-2S/335/2021 zaregistroval ústavný súd dve časové etapy, ktoré možno vyhodnotiť ako nečinnosť, a to od 1. decembra 2021 (doručenie súdneho spisu Krajskému súdu v Bratislave) do 9. júna 2023 (doručenie námietky zaujatosti vznesenej žalobcom Krajskému súdu v Bratislave), čo je cca 1 rok a 6 mesiacov. Následne od 29. júna 2023 (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky o námietke zaujatosti) do 20. decembra 2023 (zaslanie repliky sťažovateľa žalovanému), čo je takmer 6 mesiacov. Dokopy tak priedahy v tomto konaní tvoria časový úsek cca 2 roky.

51. V konaní sp. zn. BA-4Sa/11/2022 zaregistroval ústavný súd štyri časové etapy nečinnosti, a to od 27. januára 2021 (zaplatenie súdneho poplatku) do 27. januára 2022 (uznesenie Krajského súdu v Prešove o postúpení veci Krajskému súdu v Bratislave), čo je presne 1 rok. Následne od 15. júna 2022 (prevzatie spisu na základe dodatku č. 7 k Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2022 sudkyňa JUDr. Valéria Žiliaková) do 3. apríla 2023 (vec pridelená sudkyňi JUDr. Blanke Malichovej), čo je takmer 10 mesiacov. Ďalej od 19. júna 2023 (nahliadol do spisu PZ sťažovateľa) do 9. novembra 2023 (dopyt na Krajský súd v Prešove ohľadom stavu konania sp. zn. 3S/6/2020), čo je takmer 5 mesiacov. Napokon od 25. januára 2024 (nahliadol do spisu PZ žalovaného) do 12. júna 2024 (uznesením konanie prerušené do rozhodnutia v konaní sp. zn. BA-2S/335/2021), čo je takmer 5 mesiacov. Zákonná sudkyňa JUDr. Zuzana Korčeková má pravdu, pokiaľ ide o to, že v konaní sp. zn. BA-4Sa/11/2022 je nemožné, aby dochádzalo k priedahom v konaní, ale to až po vydaní rozhodnutia o prerušení konania. Dovtedy bolo toto konanie „živé“ a sporadicky prebiehalo, kedy zároveň dochádzalo aj k etapám nečinnosti a priedahom v celkovom trvaní takmer 2 roky a 8 mesiacov.

52. Sťažovateľ dal do pozornosti, že sťažnosti na priedahy v konaní podané predsedovi Krajského súdu v Prešove boli vyhodnotené ako dôvodné. Napriek tomu ústavný súd k potrebe obracať

sa najprv na predsedu dotknutého súdu pred podaním ústavnej sťažnosti poukazuje na judikatúru ESĽP (rozsudky Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, Komanický proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, Bednár proti Slovenskej republike z 8. 10. 2013, Klinovská proti Slovenskej republike z 8. 10. 2013, Csákó proti Slovenskej republike z 25. 6. 2013, Sika proti Slovenskej republike z 25. 6. 2013, Untermayer proti Slovenskej republike z 9. 7. 2013), z ktorej vyplýva, že sťažnosť podaná predsedovi súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch nemožno považovať za efektívny právny prostriedok nápravy porušenia práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

53. Správny súd sa snaží ospravedlniť prietahy, ktoré tak dokopy v oboch napadnutých konaniach pred ním trvajú cca 4 roky a 8 mesiacov prechodom správnej agendy z krajských súdov na správny súd, vysokým počtom pridelených vecí a potrebe sa prednostne venovať prioritným konaniam s lehotami a citlivou agendou, zároveň konaniam, ktoré napadli skôr. Ústavný súd rozumie, že nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či zákonného sudcu (III. ÚS 391/2020, III. ÚS 704/2022). Systémové zlyhania pri správe súdnictva bez ohľadu na to, ktorý zo štátnych orgánov za ne zodpovedá, ale nemôžu byť dôvodom neuznania základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a nezbavujú Slovenskú republiku zodpovednosti za prietahy (II. ÚS 481/2017). Zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je pomenovanie príčin prietahov v konaní alebo vyvodenie zodpovednosti vo vzťahu k stranám, ich advokátom, sudcom, súdnej administratíve, predsedom súdov či k rezortnému ministerstvu.

54. Vzhľadom na uvedené okolnosti veci, najmä dĺžku konania, ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku). Ústavným súdom posúdené okolnosti odôvodňujú vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupmi v napadnutých konaniach správneho súdu.

55. Ústavný súd aj z dôvodu stálej nečinnosti správneho súdu doplnil ochranu o uloženie mu príkazu konať vo veci sp. zn. BA-2S/335/2021 [čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Z dôvodu aktuálneho procesného stavu prerušeného konania ústavný súd nevyužil svoju právomoc podľa uvedených ustanovení ústavy a zákona o ústavnom súde vo vzťahu ku konaniu správneho súdu sp. zn. BA-4Sa/11/2022.

V.

56. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie ústavnej sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

57. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal o priznanie finančného zadosťučinenia od správneho súdu 23 500 eur. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu namietaného porušenia (III. ÚS 189/2023). O takýto prípad ide aj v preskúmvanej veci. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom

zadost'učinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, predmet posudzovaného konania (v súčasnosti čakanie na ďalšie úkony správneho súdu bezprostredne smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej), povahu a význam dotknutých práv, namietanú celkovú dĺžku konania, ktorá v zmysle judikatúry ako ústavného súdu tak ESLP tvorí jeden celok s administratívnym konaním (viac ako 12 rokov), ako aj vlastnú judikatúru týkajúcu sa výšky priznávaného finančného zadost'učinenia (III. ÚS 336/2021, III. ÚS 590/2022, III. ÚS 108/2023), ústavný súd považoval za spravodlivé priznať sťažovateľovi 2 000 eur za priet'ahy v konaní sp. zn. BA-2S/335/2021 (2 roky) a 2 500 eur za priet'ahy v konaní sp. zn. BA-4Sa/11/2022 (2 roky a 8 mesiacov), dokopy 4 500 eur [§ 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde], ktoré mu je povinný uhradiť správny súd.

58. Napriek priet'ahom v „reštitučnom konaní“, ktoré je možné vnímať ako jeden celok, bolo by v rozpore s princípom spravodlivosti, aby si aktuálne konajúci správny súd „vytiahol čierneho Petra“ a bol nútený odškodňovať sťažovateľa za činnosť (resp. nečinnosť) správnych orgánov a súdov v predchádzajúcich administratívnych a súdnych konaniach. Podmienkou, aby mohlo byť uložené finančné zadost'učinenie aj voči správnym orgánom, je, aby bola ústavná sťažnosť prijatá aj vo vzťahu k nim. Keďže však bola prijatá len vo vzťahu k správneému súdu a jeho aktuálnym napadnutým konaniam, nebolo možné tejto požiadavke sťažovateľa vyhovieť.

VI.

59. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 530,86 eur s DPH. Pokiaľ ide o priznanú výšku nároku, bol viazaný návrhom sťažovateľa, inak by mu patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 959,24 eur.

60. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 18 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 je 208,67 eur a hodnota režijného paušálu je 12,52 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti) vrátane 20 % DPH. Spolu tak trovy konania za dva úkony v roku 2023 predstavujú sumu 530,86 eur (bod 4 výroku).

61. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je správny súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu